

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ
ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 549/1, донетом на седници одржаној дана 21. фебруара 2023. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за оцену докторске дисертације докторанда **мср Олге Савеске** под насловом „**Јамболски круг у контексту европске авангарде**”, урађену под менторским руковођењем проф. др **Корнелије Ичин**.

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Ирина Суботић

Звање: професор емеритус

Ужа научна област: историја уметности

Датум избора у звање: 28.1.2010.

Установа на којој је запослен: Академија уметности Универзитета у Новом Саду

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Гојко Тешић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности

Датум избора у звање: 24.12.2010.

Установа на којој је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Предраг Петровић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: српска књижевност

Датум избора у звање: 20.10.2021.

Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) презиме:	Олга (Зоран) Савеска
Датум и место рођења:	24.10.1988, Београд
Наслов мастер рада:	„Тишината и отсустието на диалог в съвременното авторско кино“
Датум одбране мастер рада:	18.9.2012.
Установа где је одбрањен мастер рад:	Софијски универзитет „Свети Климент Охридски“, Факултет словенских филологија
Научна област из које је стечено академско звање мастера:	Бугарска филологија

III СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА који су објављени или прихваћени за објављивање у оквиру рада на докторској дисертацији

1. „Жорж Папазов – Портрет на безкомпромисния художник авангардист“, България в XXI век: между традицията и иновациите. Исторически линии и актуални проблеми, ISBN 978-619-7065-11-4, Национално издателство за образование и наука „Аз-буки“, Софија, 2016, стр. 147–156.

2. „Увод у бугарску авангарду – Манифести Кирила Крстева“, 5th Conference for Young Slavists in Budapest, ISBN 978-963-284-767-2, Будимпешта, 2017, стр. 119–122.

3. „Същността на киното според Кирил Кръстев – ‚Опит за естетика на киното‘ в контекста на европейския филмов авангард“, България в Европейския съюз: традиции и перспективи, ISBN 978-619-7065-21-3, Национално издателство за образование и наука „Аз-буки“, Софија, 2018, стр. 152–159.

4. „Манифест на Дружество за борба против поетите – последна – ‚дадаистична замашка‘ на ямболските авангардисти“, Език и литература, ISSN: 0324-1270, Софија, 2019/1–2, стр. 144–151.

5. „Зенитизам у Бугарској – Бугарска у Зениту. О бугарској авангарди и уметницима који су учествовали на Првој Зенитовој меѓународној изложби нове уметности“, Сто година часописа Зенит 1921–1926–2021, ISBN: 978-86-7095-275-1 (IKU), Београд, Галерија Рима, Институт за књижевност и уметност, 2021, стр. 367–385.

6. „Стихосбирката ‚Истерични веери‘ и предговорът на Теодор Чакърмов, Български език и литература, ISSN: 0323–9519, Софија, 2021/4, стр. 392–403.

7. „Списание ‚Кресчендо‘: едно късче от пъзела на европейската авангардна култура“, Български език и литература, ISSN: 0323-9519, Софија, 2022/2, стр. 163–169.

8. „Авангарда Јамболског круга и футуристички експеримент Ф. Т. Маринетија“, прихваћен за објављивање у Зборнику Матице српске за славистику, 2023.

IV НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Јамболски круг у контексту европске авангарде

V ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет докторске дисертације је авангардни пројекат групе уметника из града Јамбола у југоисточној Бугарској, који је трајао током двадесетих година XX века. Тај пројекат обухватао је организовање авангардних акција, изложби, предавања, манифестација, перформанса; уређивање авангардног часописа „Crescendo“ и објављивање ауторских манифеста који позивају на нову животну и уметничку праксу; објављивање песничке збирке „Истеријски веери“ Теодора Драганова, са предговором-манифестом Теодора Чакрмова; оснивање Друштва за борбу против песника; учешће бугарских уметника на „Првој Зенитовој међународној изложби нове уметности“ и објављивање прве књиге о естетици филма у Бугарској.

Циљ докторске дисертације је да се подвргну критичкој анализи досадашњи резултати истраживања бугарске авангарде и Јамболског круга. Аналитичким приступом материјалу, уз проучавање историјских и културолошких околности утврђено је који су догађаји, аутори и дела извршили пресудан утицај на формирање и самопрокламовање маргиналног и ексцентричног Јамболског круга. Циљ је такође био да се обави интертекстуално и интермедиијално истраживање, односно компаративна и квалитативна анализа различитих текстова, у циљу маркирања и дефинисања утицаја других текстова и коцепата на идеје и стваралаштво Јамболског круга. Компаративном методом установљено је какво место заузимају идеје и остварења Јамболског круга у контексту европске авангарде. Прикупљени су подаци о заборављеним уметницима и њиховим непознатим делима, реконструисани су догађаји, изложбе, уметничке чињенице, анализиран је и контекстуализован уметничко-теоријски рад ове групе уметника.

VI ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ИСТРАЖИВАЊА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Почетком двадесетих година XX века у бугарском граду Јамболу формирала се група уметника, коју је предводио историчар уметности, уметник и критичар Кирил Крстев, а најзначајнији њени представници су песници Теодор Драганов и Теодор Чакрмов и ликовни уметник Мирчо Качулев. Захваљујући богатом културно-уметничком животу и контактима са домаћим и међународним уметницима и њиховим делима, дошло је до развијања нове естетске свести, која је подразумевала својеврсну синтезу елемената европске авангардне културе и поетика дадаизма, футуризма и конструктивизма. Одсуство конкретног усмерења није неуобичајено за контекст источноевропске авангарде.

Сарадња Јамболског круга са Геом Милевим омогућила је да бугарски уметници по први пут представе своја дела у међународном контексту на „Првој Зенитовој међународној изложби нове уметности“ у Београду 1924. године. Коришћењем часописа „Crescendo“ као својеврсне „визиткарте“ Јамболски круг остварио је контакте са Ф. Т. Маринетијем, који их је прогласио футуристима. Захваљујући наведеним околностима, бугарска уметност изашла је из оквира националне поетике и постала компатибилна са авангардним тенденцијама у Европи.

Манифести Јамболског круга позивали су на аутентичну уметничку праксу, која чини склад са психом и животом „новог“ човека. Идеје хуманизма, интернационализма и братства и

јединства су кључне како за припаднике Јамболског круга, тако и за авангарду уопште. Материјали које су преузимали из авангардних часописа „Der Sturm“, „L’Esprit nouveau“ и „Вещь“, сведоче како о естетском усмерењу Јамболског круга, тако и о њиховој тежњи да представе све што је у то време било релевантно у авангардној култури и у различитим областима уметности. Међутим, у понеким случајевима авангардне идеје Јамболског круга надмашивале су уметничко стваралаштво, које није подједнако одважно и експериментално као прокламације у манифестима.

VII КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација „Јамболски круг у контексту европске авангарде“ мср Олге Савеске има 223 странице, односно 673 369 карактера текста. Основни текст дисертације састоји се од осам целина: Увод (1–9), Културно-уметнички живот у Јамболу и настанак Јамболског круга (10–16), Јамболски круг и Гео Милев (17–46), Књижевност и издавачка делатност Јамболског круга (47–151), Јамболска ликовна авангарда (152–182), „Братски есперанто“ човечанства – *Покушај једне естетике филма* Кирила Крстева (183–198), Закључак (199–205).

Након основног текста докторске дисертације следе Литература (206–215), Прилози (216–222) и Биографија аутора (223).

У Уводу кандидаткиња је указала на теоријско-методолошке проблеме у досадашњим истраживањима авангарде у Бугарској, која инсистирају на проучавању авангарде у оквиру бугарске националне културе и занемарују њен интернационалистички карактер. Показала је да је Јамболски круг маргинализован и третиран стереотипно у бугарској науци, као и да се стваралаштво јамболских уметника одбацује, а да претходно није анализирано. Кандидаткиња такође скреће пажњу на проблеме са којима се сусреће истраживач бугарске авангарде, као што је чињеница да је велики део релевантних ликовних и књижевних дела изгубљен.

У поглављу „Културно-уметнички живот у Јамболу и настанак Јамболског круга“ кандидаткиња је дефинисала контекст у којем се формирао Јамболски круг. Она је истражила културне институције тога доба и њихов програм, издавачку делатност у Бугарској и манифестације у уметничким салонима Јамболског круга „Yellow Hall“ и „White Hall“. Кандидаткиња је посветила пажњу и књижевним, ликовним и филозофским утицајима, као и уметничким часописима („Der Sturm“, „L’Esprit nouveau“, „Вещь“, „Везни“) који су допринели формирању естетске свести и културно-уметничког универзума Јамболског круга.

У поглављу „Јамболски круг и Гео Милев“ докторанд прати и анализира развој сарадње између Геа Милева и Јамболског круга, која је почела гостовањем Милева у уметничким салонима Јамболског круга, наставила се у њиховом часопису *Crescendo*, кулминирала слањем слика Мирча Качулева на „Прву Зенитову међународну изложбу нове уметности“ и трајала све до трагичне смрти Геа Милева. Олга Савеска је указала на утицај часописа „Везни“ Геа Милева и његове експресионистичке збирке „Жестокият пръстен“ на естетску свест Јамболског круга. У овом поглављу истакла је и сличности између концепата југословенског зенитизма и експресионизма Геа Милева, те показала како су се ти концепти испољили у теорији и уметничком стваралаштву Јамболског круга.

У поглављу „Књижевност и издавачка делатност Јамболског круга“ кандидаткиња је указала на раскорак између уметничке теорије и уметничког стваралаштва Јамболског круга, тј. између јамболске поезије и идеја које су биле прокламоване у манифестима Кирила Крстева, али и оних које су заступљене у иностраним прилозима на страницама часописа *Crescendo*.

Прво је анализирила све манифесте Јамболског круга, чији је аутор Кирил Крстев, и дошла до закључака које ћемо овде пренети у кратким цртама. Манифест „Незахвалност“ проглашава дадаизам у Бугарској и захтева да се уметност ослободи предметне стварности, а уметници идеја о узвишености уметности. Аутор позива на повратак примитивизму и стваралачкој слободи детета. „Излози“ су производ метафоричке синтезе елемената поетике футуризма попут фрагментарности, антитрадиционализма, цитирања директно из живота и кубофутуристичких симбола попут троуглова, ромбова или блатњавих гума футуристичких аутомобила. Разбијање излога у фрагменте је симболички чин којим се разоткрива крхкост „старе уметности“ и њена одвојеност од стварног живота. „Почетак последњег“ је умешна систематизација нових тенденција у уметности, са акцентом на поетикама футуризма, дадаизма и конструктивизма, уз поруку да је будућност нове уметности хуманистичка и конструктивна. „Манифест Друштва за борбу против песника“ провокативно се бори против клишеа, елитизма и индивидуализма у књижевности ради постизања новог стваралачког хуманизма и аутентичне уметности, која је у складу са психом и животом новог човека.

Кандидаткиња је затим анализирила стваралаштво песника Јамболског круга Теодора Драганова и Теодора Чакрмова и указала на утицај одређених књижевних, естетских, научних и филозофских идеја на концептуализацију збирке „Истерици веери“ (1923), која је једино издање часописа „Crescendo“. Због аргументовања идеја о новом човеку, новој уметности и животу „у данашњици“, предговор који је Чакрмов написао за ову збирку попримио је функцију манифеста. Уместо превазиђених симболистичких тема и мотива, јамболска поезија настојала је да пројектује ментални склоп послератног човека у уметност и инсистирала је на гротесци, ужасу и екстремним психолошким стањима.

Олга Савеска је закључила да се песничко стваралаштво Јамболског круга, за разлику од манифеста који су аргументовали неминовност и синтезу поетика дадаизма, футуризма и конструктивизма, задржавало претежно у оквирима експресионистичке књижевности. Дошла је до закључка да иако њихова поезија није посебно иновативна и експериментална у контексту европске авангарде, она јесте била нова и субверзивна у бугарском контексту. Кандидаткиња је открила да се песничка продукција Јамболског круга заснивала на прожимању прецизно разрађених филозофских, научних, уметничких и животних концепата и да представља побуну против симболистичке хиперпродукције у бугарској књижевности тога доба и борбу за ново разумевање књижевности и књижевног материјала. Драганов и Чакрмов укинули су дотадашње доминантне обрасце песничког стваралаштва (традиционалну синтаксу, риму, графички облик песме итд.), а такође су тематски иновирали бугарску књижевност. Под утицајем филозофских размишљања Фридриха Ничеа јамболски песници дошли су до концепта „интуитивног човека“ и „дионизијског“ човека-бога, за кога су живот и уметност нераскидив спој. Стваралаштво Едгара Алана Поа и Фројдова психоанализа послужили су им као полазиште за уметничко обликовање проблематичних психолошких стања путем експресионистичке пројекције. Отуда Олга Савеска закључује да јамболска поезија инсистира, пре свега, на подсвесном, ирационалном и неухватљивом те да стога најчешће „истражује“ хипноидна стања: сан, халуцинације, визије и сл. Она сматра да инсистирање на подсвесном и на логици снова у готово свакој од песама говори о својеврсном антиципирању надреализма, које је карактеристично и за јамболску ликовну уметност.

Даље, кандидаткиња је анализирила целокупан садржај бројева часописа *Лебед* и *Crescendo*, које је уређивао Јамболски круг, допринос сарадника ових часописа и избор страних авангардних теоријских и уметничких текстова, чији су аутори Тристан Цара, Курт Швитерс, Тео ван Дузбург, Иља Еренбург, Ф. Т. Маринети, Ле Корбизје и др. Анализирајући садржај

часописа, Олга Савески је доказала порекло сваког прилога, које је Јамболски круг преузимао из три значајна европска авангардна часописа: *L'Esprit nouveau*, *Der Sturm* и *Веиц*.

Јамболски круг је употребио свој часопис „Crescendo“ да би ступио у контакт са оснивачем футуризма Ф. Т. Маринетијем, чије су књига „Les mots en liberté futuristes“ и поема „Занг Тумб Тумб“ биле од пресудног значаја за њихово авангардно опредељење и заузимале су средишње место у часопису. Маринети их је затим писменим путем званично прогласио футуристима. Кандидаткиња је поглавље о часопису „Crescendo“ завршила анализом кључних одлика поетике футуризма на примеру Маринетијеве поеме „Занг Тумб Тумб“, која је инспирисала и подстакла припаднике Јамболског круга, показавши им да Јамбол и борба бугарске војске у Првом балканском рату могу бити у основи једног иновативног модерног књижевног дела. Чланови Јамболског круга изводили су Маринетијеву поему у градским парковима и скандализовали јавност, исказујући на тај начин свој бунт против бесмисла буржоазних вредности.

У поглављу „Јамболска ликовна авангарда“ кандидаткиња је истражила стваралаштво јамболских сликара Мирча Качулева и Георгија Жоржа Папазова, које, између осталог, повезује и чињеница да их је Маринети у различитим периодима назвао бугарским футуристима.

Качулев је потписао велики број (данас изгубљених) графика и слика, о којима се зна, пре свега, захваљујући црно-белим репродукцијама из тадашњих периодичних издања. Кандидаткиња је реконструисала значајне догађаје као што је његова самостална изложба, па и колорит који је употребљавао, на основу рецензија и других писаних извора. Године 2013. у једној приватној колекцији откривене су две слике Качулева – једна је без назива, а друга је „Распад сунца“ – уље које је учествовало на „Првој Зенитовој међународној изложби нове уметности“ у Београду 1924. године. Ова открића потврдила су тврдње критичара и историчара уметности о фовизму и експресионизму Качулева, а његов стил кандидаткиња је дефинисала као јединствену комбинацију разноврсних елемената поетика експресионизма, кубофутуризма и конструктивизма. Качулев је експериментисао са композицијом, бојом, геометријским формама и линијама, често варирајући основне мотиве у своме стваралаштву – сунце и летеће антропоморфне фигуре. Овај уметник је творац ликовних прилога у многим часописима и идејног решења насловне стране часописа „Crescendo“, чији је назив исписао иновативном футуристичком типографијом.

Сликарку париске школе, Папазову, такође је посвећена одговарајућа пажња у раду. Кандидаткиња показује развојни пут Папазова, који је, попут Качулева, пошао од експресионизма, те неки концепти експресионистичке уметности остају релевантни за читаво његово стваралаштво, на пример, принцип уметничке воље (*Kunstwollen*) и честа студијска путовања у природу. Олга Савеска истражује уметнички израз Папазова, који одбацује мимезис, инсистирајући на апстракцији, на експериментисању са фактуром, уметничким материјалом и различитим ликовним техникама. Предмет интересовања су Папазовљеве серије слика („Извиђачи“, „Морски ликови“, „Магични ликови“, „Гладијатори“, „Циркуски пси“ и др.), као и написане књиге о париским уметницима и уметности, будући да је реч о аутору који је излагао у многим европским и америчким градовима, а самим тим и сарађивао са најпознатијим авангардним уметницима. Кандидаткиња је показала да је Папазов у париским круговима имао идентитет мистичног Словена и варвара, који је Западу показао нешто аутентично: антимијетичко аутоматско писмо које одише носталгијом за домовином и цитира колорит и естетику бугарског веза, ћилимарства и других предмета народне радиности.

Последње поглавље ове дисертације потврђује хуманистичку и интернационалистичку позицију Јамболског круга кроз идеју Кирила Крстева да је филмска уметност „братски есперанто“ свих народа. Ово поглавље сведочи о авангардном стремљењу Јамболског круга, које потиче још из периода када је излазио часопис „Crescendo“ – да се обухвате све области уметности. Кирил Крстев је 1929. године издао „Покушај једне естетике филма“, прву књигу у Бугарској која се бавила овом темом. Аутор дефинише основне одлике филмског медијума, показује одлично познавање ране филмске теорије и заступа авангардну идеју да филм може настати само на основу поступака и средстава који су му иманентни. Кандидаткиња је открила да текст Крстева има бројне сличности са готово истоименим текстом Бошка Токина, пиониром југословенске филмске теорије, који је објавио под насловом „Essais d’une esthétique cinématographique“ у првом броју часописа „L’Esprit nouveau“ 1920. године. Међутим, Олга Савеска показује да Крстев у својој књизи не плагира идеје Токина и других теоретичара филма, већ их разрађује на основу сопственог разумевања естетике филма. Она се осврће на закључке Крстева да је естетика филма синтетичка по својој природи и да обухвата спољашњи (објектив камере) и унутрашњи принцип (закон о минимуму средстава). Кандидаткиња тумачи написе Крстева о филму у контексту авангардног поимања интернационализације уметности, чији универзални језик садржи суштину хуманизма, братства и јединства; исто тако, она показује борбу Крстева за филм као посебну уметност с посебним, именованим језиком у контексту опште борбе 1920-их да кинематографија заузме одговарајуће место у свету уметности.

VIII ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Целокупан корпус докумената, текстова и уметничких дела стваралаца окупљених око Јамболског круга, који су обухваћени дисертацијом Олге Савеске, сведочи о томе је реч о репрезентативној авангардној групи бугарских уметника, која је била неправедно заборављена у историји бугарске књижевности и уметности. Олга Савески је предузела прво, свеобухватно истраживање естетике Јамболског круга, представљене у контексту европске авангарде. Ово изузетно занимљиво штиво обилује бројним непознаницама и за најискусније зналце авангарде. Допринос овог рада јесте управо у откривању дела и делатности аутора Јамболског круга: по први пут су анализирани концепција и прилози у часописима „Лебед“ и „Crescendo“, „детективски“ су откривени путеви страних прилога које објављују ови часописи, представљени су и поједини посве непознати архивски материјали, који осветљавају рад ове групе уметника. Један од кључних момената, који истиче Олга Савеска у свом истраживању, јесте чињеница да Јамболски круг први пут представља бугарску уметност у европском контексту, захваљујући пре свега контактима са Љубомиром Мицићем и Ф. Т. Маринетијем. Радећи на проучавању уметника Јамболског круга Олга Савеска је показала изузетну упућеност у европске токове авангарде, као и врсно умеће у коришћењу адекватних метода током анализе најразличитијих уметничких медија (поезије, ликовне уметности, кинематографије). То кандидаткињу свакако препоручује за даља научна истраживања експерименталне бугарске и шире – словенске књижевности и уметности.

Овим радом Олга Савеска је показала да је заборављена бугарска авангарда Јамболског круга својом хуманистичком и интернационалистичком оријентацијом била суштински везана за главне токове авангарде као наднационалног покрета. Стога су сви перформанси, дадаистичке акције, изложбе, предавања и друге манифестације биле тек облик борбе против постојећег националног културног миљеа. Истраживање је показало да интернационализам Јамболског круга није подразумевао само укидање и излажење из оквира бугарске

символистичке традиције, нити угледање на иностране авангардне поетике, већ непосредно укључивање у све токове савремене уметности, жељу за међународном сарадњом и учествовањем у животу „данас“. У том смислу Олга Савеска је показала да сами манифести Јамболског круга дугују различитим поетикама (футуризму, дадаизму, конструктивизму), што је било карактеристично за настанак касније источноевропске авангарде. Исто тако, она у својим анализама демонстрира заостајање у уметничком изразу онога што је прокламовано у манифестима. Песничко и ликовно стваралаштво нису посебно експериментални и у основи су често остајали експресионистички.

Усрдно и минуциозно проучавање наслеђа уметника Јамболског круга, које је остварила Олга Савеска, представља прво комплетно истраживање ове врсте, чиме се неправедно занемаривани и одбацивани ствараоци Јамболског круга враћају у бугарску и европску авангарду.

IX ПРОВЕРА ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду* и налаза у извештају из програма *iThenticate*, којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „**Јамболски круг у контексту европске авангарде**“ аутора **мср Олге Савеске**, констатовано је да утврђено подударане текста износи мање од 1 %.

Овај степен подударности последица је цитирања оригиналних дела песника и уметника Јамболског круга, што је у складу са Чланом 9. Правилника.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2 Члана 8. *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду*, извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

X ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија за оцену докторске дисертације констатује да је дисертација „Јамболски круг у контексту европске авангарде“ кандидата мср Олге Савеске оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

Комисија стога предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати с позитивном оценом Извештај о оцени докторске дисертације под насловом „Јамболски круг у контексту европске авангарде“, коју је написала кандидат мср Олга Савеска под менторством проф. др Корнелије Ичин и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____

др Ирина Суботић
председник Комисије

2. _____
др Гојко Тешић
члан Комисије

3. _____
др Предраг Петровић
члан Комисије